

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Γ'

27 ΙΟΥΝΙΟΥ 1925

ΑΡΙΘ. 26

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

Ὁ δοκιμώτατος χρονογράφος τοῦ «Ἐλευθέρου Βήματος», γράφων ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐπι διεξαγομένης περὶ φόνου ἐν τῷ στρατοδικεῖῳ δίκης, ἣν οὐλογομένης ἔχει συνταραξεί πᾶσαν τὴν κοινωνίαν, καὶ σχολιάζων ἀπὸ ἐπόψεως κοινωνικῆς τὸ ἐγκλήμα, ἐκτείνει τὴν εὐθύνην τῆς κακούργου πράξεως πολὺ ἐπέκεινα τοῦ καθημένου ἐπὶ τῶν ἐδωλίων τοῦ κατηγορουμένου. Περὶ τὸν κατηγορούμενον καὶ ὀπισθεν αὐτοῦ ὁ γράφων βλέπει ὀλόκληρον ἔσμον κατηγορουμένων, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὁ νόμος ἀπλῶς μίαν ἀτομικὴν περιπτώσιν ἀποχωρίζων ἐξετάζει αὐτήν, ὡς συνήθως, ἀσχέτως πρὸς τοὺς συντελεστὰς τοῦ ἐγκλήματος, οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται εἰς ὅλα τῆς κοινωνίας τὰ στρώματα. Καὶ ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει παραμερίζων ὁ κ. Φορτουνίῳ τὴν καθαρῶς νομικὴν πρᾶξιν διὰ νὰ διακρίνῃ ἂν ὑπάρχουν συναυτουργοὶ τοῦ ἐγκλήματος, εὐρίσκει συνεγκληματήσαντας τοὺς διδασκάλους τοῦ κατηγορουμένου, τὸν κληρὸν καὶ τὴν μερίδα τῆς κοινωνίας ἐκείνην, ἣ ὁποία θαυμάζει ὡς εὐφυῖαν πᾶσαν ἐπιτυχῆ ἐκβασίν τῆς ὀρμῆς ἐκείνης τοῦ συγχρόνου νεοπλουτισμοῦ καὶ τῆς σπουδαρχίας, ἣν οὐδένα ἀναγνωρίζει φραγμὸν ἠθικῆς καὶ προοδενδὸς ὑποχωρεῖ ἐγκλήματος.

Βεβαίως ὑπεύθυνος τοῦ ἐγκλήματος, οἰουδήποτε ἐγκλήματος ἐν τῷ κοινωνικῷ πλαίσίῳ διαπραττομένου, δὲν εἶνε μόνος ὁ κατηγορούμενος. Τὸ κοινωνικὸν τῶν ἀνθρώπων συγκρότημα εἶνε τόσο πολυπλοκὸν καὶ πολυσύνθετον, οἱ ἀτομικοὶ μίτοι εἶνε τόσο πρὸς ἀλλήλους συμπεπλεγμένοι καὶ οἱ κύκλοι τῶν ἀτομικῶν δράσεων τόσοσιν συγκεχυμένοι, ὥστε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἂν μὴ καὶ πάντοτε, ἡ ἐνοχὴ καὶ ἡ εὐθύνη νὰ ἐξικνῆται πολὺ πέραν τῶν ἐπὶ τῶν ἐδωλίων τῶν κατηγορουμένων δεσμίων καὶ εἰς κύκλους εὐρύτερους καὶ στρώματα κοινωνικά πλείονα τοῦ ἐνός.

Ὁ κ. Φορτουνίῳ ἐπὶ τοῦ ἐδωλίου τοῦ δικαζομένου ἐπι κατηγορουμένου βλέπει ἀοράτως καθημένουσ τοὺς διδασκάλους του καὶ τοὺς ἱερεῖς. Καὶ τοποθε-

τούμενος ἐπὶ τῆς ἔδρας τοῦ κοινωνικοῦ δικαστοῦ, ἐρωτᾷ τοὺς ὀκειουτῆποτε διδασκάλους του «πῶς αὐτὸς ὁ νέος γνωρίζει ἀνάγνωσιν, γραφήν, πραγματογνωσίαν, ἀριθμητικὴν, καὶ ὁμοῦς ἀγνοεῖ τί θὰ πῆ ἐργασία καὶ ζῆ με ὑπόπτους ἐπιχειρήσεις;» Καὶ ἐπειδὴ εὐρίσκει ἀνεπαρκῆ τὴν υποτιθεμένην δικαιολογίαν των, ὅτι ὑπάρχουν καὶ πονηραὶ φύσεις μὴ δεκτικαὶ διαπλάσεως, ἀντιτάσσει τὸ ἐπιχείρημα ὅτι εἰς ὄρισμένα πεπολιτισμένα κράτη οὐδὲ εἶ, ἄνθρωπος ὑπάρχει εἰς τὰς φυλακάς, καὶ καταδικάζει τοὺς διδασκάλους τοῦ ἐγκληματίου εἰς δέκα ἔτων εἰρκτήν.

Τὸν κληρὸν ὁ φανταστικὸς δικαστὴς εὐρίσκει πολὺν περισσότερον τῶν διδασκάλων ὑπεύθυνον. Καὶ εἶνε ὑπεύθυνος, διότι δὲν διδάσκει, δὲν ἀποφέρει καρπούς, δὲν εἰλκυσε τὸν κατηγορούμενον εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Καὶ τὸν καταδικάζει εἰς αὐστηροτέραν ποινήν : εἰς ἐξορίαν.

Δὲν ἐπιπροσέχουμεν τὰς ἀποφάσεις ταύτας τοῦ φανταστικοῦ δικαστοῦ, διότι δὲν εἶνε ἀποτελεσμα βραθείας μελέτης τῆς κοινωνικῆς δικιογραφίας. Ἡ προχειρογραφία ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον συνδέεται πρὸς τὴν ἐπιπολαιότητα. Καὶ περὶ τοιούτων σοβριωτάτων προκειμένου κοινωνικῶν ζητημάτων, ἐφ' ὅσον μάλιστα οἱ γράφοντες ἐν τῷ τύπῳ ἀξιοῦν νὰ διδάσκουν καὶ διαφωτίζουν τὴν κοινωνίαν, δὲν ἐπιτρέπονται ἄδικοι κρίσεις, τῶν ὁποίων ἡ ὑποβολὴ διαστρέφει τὸ κοινωνικὸν αἰσθητήριον καὶ παράγει ψευδεῖς ἐντυπώσεις. Ἀπὸ τῆς ἐπόψεως ταύτης δὲν δισταζόμεν νὰ θέσωμεν παρὰ τὸν σημερινὸν κατηγορούμενον καὶ τοὺς χειριστὰς τῆς δημοσιογραφίας, οἱ ὁποῖοι ὑπέχουν ἴσως τὰς μεγαλειτέρας τῶν εὐθυνῶν διὰ φαινόμενα παρόμοια πρὸς τὸ ἐπασχολοῦν σήμερον τὸ στρατοδικεῖον.

Καὶ διὰ νὰ περιορισθῶμεν εἰς μόνον τὸν κληρὸν, εὐρίσκομεν ἄδικον τὴν περὶ αὐτοῦ κρίσιν. Πρῶτον δὲν εἶναι ὁ κληρὸς τόσοσιν ὑπεύθυνος, ὅσον θέλει νὰ παραστήσῃ αὐτὸν ὁ χρονογράφος τοῦ «Ἐλευθέρου Βήματος». Θὶ ἦτο ὑπεύθυνος, ἐὰν πάντα τὰ μέσα τῆς ἠθοπλαστικῆς ἐν τῇ κοινωνίᾳ δράσεως ἔχων, ἡμέλει τὸ καθήκον του. Ἄλλ' οὐδέποτε εἶχε τὰ μέσα

ταῦτα. Ὅχι δὲ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἂν εἶχε ἡ ἔχνη τινά, πᾶσα προσπάθεια καταβάλλεται διὰ τὰ ἀφαιρεθῶν. Δεύτερον, διατί ὁ κλῆρος καταδικάζεται εἰς ἔξορίαν, ὅπλα δὲ βαρύτερον ἢ πᾶς ἄλλος ὑποτιθέμενος ὑπεύθυνος; Δὲν στέλλουν τὸν κλῆρον εἰς ἔξορίαν, ἀλλὰ τὸν βοηθεῖν διὰ τὰ ἐκτελέσει τὴν κοινωνικὴν του ἀπεστολήν. Δότε εἰς τὸν κλῆρον τὰ νεῦρά του, εὐκολύναντέ του τὸ ἔργον, καὶ μόνον ἐὰν καὶ οὕτως ἀδρανῆσῃ καὶ δὲν καρποφορήσῃ, καταλογίσατε καὶ εἰς αὐτὸν τὰς εὐθύναις.

Μὴ τοποθετήτε τοὺς διδασκάλους καὶ τοὺς ἱερεῖς εἰς τὸ ἐδῶλιον τοῦ κατηγορουμένου. Ὅπισθεν αὐτῶν μέγας μεγαλωστί εἰς καὶ μόνος ὑποῦται ὑπεύθυνος. Ἐκείνος, ὁ ὁποῖος δὲν ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν παρασκευὴν χρηστῶν πολιτῶν, καὶ, ἀδιαφορῶν περιφρονεῖ, διαφθείρει καὶ ἐξευτελλίζει τὰ ὄργανα, τὰ εἰς τὴν ἠθικὴν διάπλασίν των προωρισμένα.

ΕΚ ΤΗΣ ΕΝ ΡΩΣΙΑ ΕΚΚΛΗΣ. ΚΙΝΗΣΕΩΣ

A'.

Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους ἐν Μόσχᾳ συνακλήθη συνέδριον τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν οὕτω κληθεῖσαν «ἀνακαινιστικὴν» Ἐκκλησίαν τῆς «Ἱερῶς Συνόδου τῆς Ρωσικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας», τῆς ἀποκηρυξάσης τὸν πατριαρχικὸν θεσμόν διὰ τὴν Ρωσικὴν Ἐκκλησίαν καὶ στάσης ἀντιμετώπου πρὸς τὸν Πατριάρχην Τύχωνα καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν προσκειμένην μερίδα. Τοῦ συνεδρίου μετέσχον 83 μέλη ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ μητροπολίτου Λένινγκραδ Βενιαμίν· τούτων οἱ 43 ἦσαν ἐπίσκοποι, οἱ δὲ λοιποὶ πρεσβύτεροι καὶ διάκονοι καὶ θεολόγοι καθηγηταί. Κατὰ πάσας τὰς συνεδρίας του παρεκάθητο ὡς «παρατηρηταὶ καὶ ἐπίτιμα μέλη» τοῦ συνεδρίου ἐκατέρωθεν τοῦ προεδρείου οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Πατριαρχείων Κων]πόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας ἀρχιμανδριταὶ Βασίλειος καὶ Παῦλος, ὧν ὁ πρῶτος ἔχειρτίσε τὸ συνέδριον ἀπὸ μέρους τοῦ Οἴκου. Πατριάρχου, πρὸς ὃν ἀπεφασίσθη νὰ ἐκφρασθῶσιν εὐχαριστίαι.

Καὶ κατὰ μὲν τὴν πρώτην τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου ἡμέραν ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ πρωθιερέως Κρασότιν ἐκθέσις περὶ τῶν μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῆς Ἱερῶς Συνόδου πεπραγμένων, ἐπηκολούθησε δὲ συζητήσεις ἐπ' αὐτῆς. Ὁ πρωθιερεὺς σὺν ἄλλοις ἀνέφερεν ἐν τῷ ἀπολογισμῷ του ὅτι ἡ Σύνοδος εἶχε καὶ τὴν ὑποστήριξιν τῶν ἐν Ἀνατολῇ πατριαρχῶν, ὅτι ὁ Οἴκου. Πατριάρχης Γρηγόριος Ζ' συνεβούλευσε τὸν Πατριάρχην Τύχωνα νὰ παραιτηθῇ ἀμέσως τῆς πατρια-

ρχείας ἔχων ὑπ' ὄψιν τὰ ἀποστείλῃ εἰς Ρωσίαν ἐπιτροπὴν ἐξ ἐπισκόπων μετὰ τῆς ἐντολῆς τὰ ἐρευνήσῃ τὰ κατὰ τὰς ἐμφιλοχωρησάσας μεταξὺ τῶν ρωσικῶν θρησκευτικῶν μερίδων διαφωνίας, ὅτι τὸ Οἴκου. Πατριαρχεῖον συμπαθεῖ, ἐξ ἐνδιαφέροντος, πρὸς τὴν θέσιν τῆς Ἱ. Συνόδου, ὅτι τὰς συμπαθείας ταύτας συμμερίζεται καὶ τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, ὑπάρχουν δὲ ἰδιωτικαὶ πληροφορίαι ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν διορίζει ἱερεῖς «ἡμετέρους» εἰς ναοὺς τῶν πρεσβειῶν. Κατὰ τὸν ἀγορητὴν, ὁ πατριάρχης Κων]πόλεως Κωνσταντῖνος ΣΤ' προσδευτικὸς ὢν, ἀνεγώρισεν τὴν ἡμετέραν «ἀνακαινιστικὴν» κίνησιν καὶ θεωρεῖ αὐτὴν ὀρθόδοξον, ἐπιπροσέθηκα δ' ὅτι καὶ ἀνακαινιστικαὶ ἡμῶν ἰδέαι θριαμβεύουν καὶ ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ ἀνατολῇ, διότι ἐν τῷ πρὸς ἡμᾶς διαβιβασθέντι προγράμματι τῆς Οἴκου. Συνόδου περιέχεται ἀνάπτυξις τῶν ἡμετέρων ἀνακαινιστικῶν ἰδεῶν, καὶ ὅτι σήμερον «ἀνακαινιστικοί» ἐπίσκοποι ὑπάρχουν 170, εἰς οὓς ἀνήκουν 10150 ναοὶ μετὰ 15.000 ἱερέων. Ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως συζητήσεων σημειώσεως ἀξία εἶνε καὶ σύστασις ὅπως, πρὸς ἐμπέδωσιν τοῦ «ἀνακαινισμού» τῆς Ἐκκλησίας, δημιουργηθῇ ἡ κατάλληλος ἀπολογητικὴ αὐτοῦ φιλολογία.

ΟΜΙΛΗΤΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΑΣΜΑ

Οἱ δαίμονες

Κυριακὴ Ε'. Ματθ.—12 Ἰουλίου

«Καὶ ἰδοὺ ὤρησε πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τοῦ κρηνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανεν ἐν τοῖς ὕδασι» (Ματθ. 8,32)

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.— Αὕτη εἶναι ἡ τύχη καὶ τὸ κατάντημα ὄχι μόνον τῶν χοίρων, ἀλλὰ καὶ ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων, ὅσακις τὴν καρδίαν ἡμῶν ἀφίνομεν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν δαιμόνων: Κρημνοὶ καὶ θάλασσα καὶ θάνατος. Εἴτερ ποτε ἄλλοτε σήμερον, ὅτε αἱ δαιμονικαὶ ἐπιδράσεις εἶναι τόσον πολλαὶ καὶ ποικίλαι ἐπὶ τοὺς ἐγκεφάλους καὶ τὰς καρδίας ἡμῶν, τὸ τραγικὸν αὐτὸ πάθημα τῶν χοίρων πρέπει νὰ γίνῃ ἀφορμὴ ἀναγκαιοτάτου περὶ τῶν δαιμόνων μαθήματος. **ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ.**— Α' Ποῖον εἶναι τὸ σχέδιον τῶν δαιμόνων. Β' Τινες εἰ σήμερον ἐπικινδυνότεροι δαίμονες.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.— Ποῖον εἶναι τὸ σχέδιον τῶν δαιμόνων.

1.— Ἐξώθησις εἰς τὴν πλάνην. Τίς δὲν ἐνθυμεῖται τὸ τέχνασμα τοῦ δαίμονος πρὸς τὴν Εὐάν περὶ τοῦ ἀπηγορευμένου καρποῦ; Ὑποβολαὶ ἀπιστίας, ἀσεβείας κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ.

2.— Ἠθικοὶ κρημνισμοί: παρουσιάζει τὰ πάντα ὑπὸ τὴν ὄψιν τῆς εὐτυχίας, τῆς εὐμαρείας, τῆς τέρφως. Μὲ γλυκύτητάς τινας εἴτε λόγων, εἴτε πράξεων, σὲ κρημνίζει εἰς τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν καὶ πνίγεσαι ἐν τοῖς ὕδασι αὐτῆς.

3.— Σπορά ζιζανίων μεταξύ τῶν ἀνθρώπων. Οὐδείς ἐξεγείρεται κατὰ τοῦ πλησίον, ἂν ὁ δαίμων δὲν λαλήσῃ εἰς τὰς φρένας αὐτοῦ. Τίς οικογενειαρχῆς καταπατεῖ τὴν συζυγικὴν πίστιν, ἐγκαταλείπει ἄσπεγα τὰ τέκνα του, ἂν δὲν γαίνη τοῦ δαίμονος ὑποχείριος; Καὶ θὰ ὑπῆρχον διαφάσεις μεταξύ τῶν ἰθῶν, μεταξύ τῶν χριστιανῶν, μεταξύ τῶν ταγῶν τῆς κοινωνίας, ἂν ἐκυριάρχει πνεῦμα Χριστοῦ καὶ δὲν ἐπέπλεε τὸ πνεῦμα τοῦ δαίμονος;

4.— Ἐξήγερος κατ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸς εἶναι ὁ στόχος ὁ σατανικός: νὰ ἀπομακρύνῃ ἡμᾶς παντὶ τρόπῳ ἀπὸ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ οὐρανοῦ ἡμῶν Πατρὸς. Ἡ ἱστορία τοῦ ἀσώτου υἱοῦ φαεινότητος καὶ ἀδελφείας (Λουκ. 15, 12—32).

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.—Οἱ σήμερον ἐπικινδυνότεροι δαίμονες.

1.— Ὁ δαίμων τῆς ἀδικίας: ἔχεις τὰ μέσα; ἔχεις τὴν δύναμιν; ἔχεις τὸ χρῆμα; Προχωρεῖς πρὸς τὰ ὄνειρά σου καὶ εἶσαι πάντοτε «κύριος». Καὶ ὁμως ὁ Χριστὸς κηρύσσει δικαιοσύνην, ἰσότητά, ἀπροσωποληψίαν, ἀδελφωσύνην.

2.— Ὁ δαίμων τοῦ συμφέροντος: Ἴδου ὁ βωμός, ὅπου τὰ πάντα θύονται: καὶ ἀλήθεια καὶ τιμὴ καὶ δίκαιον... Πόσον ὁμως κακῶς ἐννοούμενον συμφέρον δι' ἕνα χριστιανὸν μάλιστα!

3.— Ὁ δαίμων τοῦ εὐαϊσμοῦ: ἄς ἐπιπλεύσω ἐγὼ καὶ «γαῖα περὶ μυχθῆκα».

4.— Ὁ δαίμων τῆς διχονοίας: μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν οικογενειακῶν ἀδύτων.

5.— Ὁ δαίμων τῆς ἀκολασίας: διαζύγια, ἀντιχοριστιανικαὶ ἀμφιβύσεις, ἑυκαρτογραφία,...

6.— Ὁ δαίμων τῆς ἀσεβείας: μὲ πλοκάμους πολλοὺς καὶ μακροὺς: ὕλισται, χιλιασταί, θρησκευτικῶς ἀδιάφοροι καὶ ψυχροὶ εἶναι θύματα τοῦ δαίμονος τούτου...

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.—Ποῦ εἶσαι, Παῦλε μακάριε, νὰ καλέσης ἡμᾶς, σὺ προηγούμενος, πρὸς πάλιν κατὰ τῶν πονηρῶν ἐν τῷ σημερινῷ κόσμῳ πνευμάτων... Ὡ Κύριε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστέ, τῶν ἀγγέλων ἡ δόξα καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα, ὄπλισον ἡμᾶς διὰ τῆς πανοπτίας τοῦ Θεοῦ: τῆς ἀληθείας, τῆς δικαιοσύνης, τῆς εἰρήνης, τῆς πίστεως, τῆς μαχαίρας τοῦ Πνεύματος, «ἡ εἶσι ῥῆμα Θεοῦ», διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως, ἵνα δυνηθῶμεν νὰ ἀντιδρῶμεν καὶ ἀνθιστάμεθα καὶ νικῶμεν τῶν δαιμόνων τὰς πονηρίας. (Ἐφεσ. 6, 12—18).

E. I. K.

ΟΥΝΙΤΩΝ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Νεαπόλεως τῆς Ἰταλίας:

Πρὸς ἐκτίμησιν τῆς δράσεως τῶν διαδοχῶν Οὐνιτῶν δὲν κρίνω ἄσκοπον ὅπως γνωρίσω ὑμῖν τὸ ἐξῆς γεγονός τῆς ἐνταῦθα κατὰ τὸ ἔτος 1850 ἕως 1855 ἐμφανισθείσης χορείας τῶν Οὐνιτῶν, ἦτις, τῇ βοήθειᾳ τῶν τότε λατινικῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχῶν, κατέλαβε καὶ ἐνεμήθη ἐπὶ 15ετίαν περίπου τὸν ἐνταῦθα ναὸν καὶ τὴν ἀκίνητον περιουσίαν τῆς ἡμετέρας Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Κοινότητος τῶν Ἀγίων

Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου. Τὸ γεγονός δὲ τοῦτο εἶναι τὸ ἐξῆς: οἱ δὴθεν «Ὀρθόδοξοι» Οὐνίται, ἅμα κατέλαβον τὸν ναὸν ἡμῶν, ἔσπευσαν νὰ παραδώσωσιν εἰς τὴν ἐνταῦθα λατινικὴν Ἀρχιεπισκοπὴν τὰ ἀρχεῖα τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, χωρὶς καὶ νὰ συνταχθῆ καὶ περὶ τούτου πρωτόκολλον τι, διότι εἰς τὴν συνείδησιν αὐτῶν Οὐνιτισμὸς καὶ Παπισμὸς εἶναι ἓν καὶ τὸ αὐτό. Συνεπῶς ἀφοῦ ὑπήγοντο ἐκκλησιαστικῶς εἰς τὸ Βατικανόν, ἢ ἐν Νεαπόλει λατινικὴ Ἀρχιεπισκοπὴ ὡς ἀνωτέρα αὐτῶν Ἐκκλησιαστικῆ Ἀρχῆ ἔπρεπε νὰ ἔχη καὶ τὰ ἀρχεῖα τῆς ἐκκλησίας αὐτῶν. Ὅτε δὲ κατὰ τὸ ἔτος 1865 κατώρθωσαν ἡ Ἀδελφότης ἡμῶν κατόπιν πολυτῶν καὶ πολυμύχθων ἀγώνων καὶ τῇ φιλοπατρὶδι ἐνεργείᾳ τοῦ παρὰ τῇ τότε Ἀδελφῆ τῶν Βουρβόνων τὰ μέγιστα ἰσχύοντος ἑμογενοῦς Στρατηγοῦ τοῦ Νεαπολιτανικοῦ στρατοῦ ἀειμνήστου Δ. Λέκα, Ἡπειρώτου, νὰ ἐπανακτήσῃ τὸν ναὸν μετὰ τῆς ἀκινήτου αὐτοῦ περιουσίας. Ἐπαδίωξεν ἀμέσως καὶ τὴν εἰς αὐτὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἀρχείων τῆς Ἐκκλησίας, ὡς παρανόμως παραδοθέντων παρὰ σφετεριστῶν εἰς ξένην ἐκκλησίαν, ἀτυχῶς ὁμως ἄπασαι αἱ μέχρι σήμερον πρὸς τοῦτο ἐνεργεῖαι τῶν κ. κ. ἐπιτρόπων τῆς ἐκκλησίας ἀπέβησαν ἄκαρποι, τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῶν Λατίνων ἀναβαλλούσης ὑπὸ διαφόρους προφάσεις τὴν παράδοσιν αὐτῶν εἰς τὴν ἡμετέραν ἐκκλησίαν. Ὅθεν καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου δρμώμενός τις δύναται νὰ ἐρωτήσῃ τοὺς ἀκραιφνῶς «Ὀρθοδόξους»! Οὐνίται: ἔάν οὐδὲν τὸ κοινὸν ἔχωσι μετὰ τοῦ Βατικανοῦ διατι παρέδωσαν τὰ πολύτιμα ἀρχεῖα τῆς Ἐκκλησίας των, ἀριθμούσης βίον πέντε αἰώνων, εἰς τὸν ἐνταῦθα ἀντιπρόσωπον τοῦ Βατικανοῦ Ἀρχιεπίσκοπον Νεαπόλεως;

G. S. A.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ Ἐξ ἀφορμῆς τῆς οὐνιτικῆς καὶ ἀνθουνιτικῆς ἐν Ἑλλάδι κινήσεως ὁ ἑλληρικὸς ἐν Ἀμερικῇ τύπος ἀναγράφει, ὅτι ἀγνοοῦμεν οἱ ἐν Ἑλλάδι ὅτι ἡ οὐνιτικὴ προπαγάνδα χρηματίζεται ἐξ Ἀμερικῆς τῇ βοήθειᾳ τῆς ἐκεῖ Κατολικῆς φιλανθρωπικῆς Ὀργανώσεως, διακηρυττούσης ὅτι ἐπιζητεῖ νὰ ἐπουλώσῃ τὰς πληγὰς τῶν ὀρφανῶν μας. Ἀλλὰ δὲν ἀγνοοῦμεν τὸ πρᾶγμα διόλου, ἐγράψαμεν δὲ καὶ ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ» πῶς ἐργάσθη ὁ ψιλεπίσκοπος τάχα Θεοδώρου-πόλεως ἐν Ἀμερικῇ προσωπικῶς ὑπὲρ τῆς ἐν Κων)πόλει προαγωγῆς τοῦ ἔργου τῆς οὐνιτικῆς προπαγάνδας. Τοῦτο, ὡς καὶ ἄλλα πολλά, γνωρίζομεν κάλλιστα. Ὅτι δὲ γνωρίζομεν ἀκόμη καλλίτερον, εἶνε ὅτι πάντα ταῦτα θέλει νὰ τὰ ἀγνοῇ ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

§§ Ἐνθυμούνται οἱ ἀναγνώσται τῆς «Ἐκκλησίας» πῶς ὁ προϊστάμενος τοῦ ἐν Κόσλοβιτς παρασυναγωγικοῦ κολλεγίου τῶν ὑπερορίων Ρώσων ἱεραρχῶν ὑπὸ τὴν αὐτόκλητον ιδιότητά του ὡς «Προέδρου τῆς Ἀρχιερατικῆς Συνόδου τῆς ὑπερορίου ὀρθοδόξου Ρωσικῆς Ἐκκλησίας» δι' «ἐπισήμου» καταγγελίας πρὸς τὸν ἑναγχος παραιτηθέντα Οἰκουμ. Πατριάρχην κ. Κωνσταντῖνον καὶ τοὺς λοιποὺς προκαθημένους τῶν αὐτοκεφάλων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἐξύβριζε δι' ὠρισμένους λόγους τοὺς δύο τελευταίους προκατόχους τοῦ Παναγ. Πατριάρχου Κωνσταντίνου Μελετίου καὶ Γρηγόριον. Διὰ τὸν σεβ. κ. Ἀντώνιον οἱ δύο οὗτοι Πατριάρχαι ἦσαν αὐθαίρετοι καὶ παρανομίας μεστοί, συνηριθμοῦντο δὲ μετὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς Ἐκκλησίας αἰρετικῶν καὶ αἰρεσιάρχων, ὅποιοι ὁ Μακεδόνης, ὁ Νεστόριος, οἱ εἰκονομάχοι καὶ ἄλλοι, διότι τούτων ἐβάδισαν τὴν ὁδόν. Ὅταν ὁμοῦ μετὰ τὴν τελευταίαν τοῦ Πατριάρχου Ρωσίας Τύχωνος ὁ σεβ. κ. Ἀντώνιος δι' ὠρισμένους πάλιν, ἀλλ' ἄλλους, λόγους ἔσχεν ἀνάγκην τοῦ κύρους καὶ τῆς αὐθεντίας τοῦ ἐτέρου τῶν «αἰρετικῶν» τούτων πατριαρχῶν, δὲν ἐδίστασε νὰ ἀναγράψῃ ἐν περιβλέπτῳ μέρει τοῦ ὄργα-νου του «Ἐκκλησιαστικαὶ Εἰδήσεις» τὴν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Παναγ. κ. Μελετίου καὶ κατ' ἐσήγησιν αὐτοῦ ἐξενεχθεῖσαν τῶν δύο τῆς Μεγ. Ἐκκλησίας σωμάτων κρίσιν, καθ' ἣν ἅπανα ἡ ὀρθοδοξία θεωρεῖ τὸν Πατριάρχην Μόσχας καὶ πάσης Ρωσίας ὡς ὁμολογητὴν. Ἄνευ σχολίων.

§§ Ὅσοι νομίζουν ὅτι μετὰ τῶν γενεσιουργῶν αἰτίων τοῦ Μπολσεβικισμοῦ ὑπάρχουν καὶ ἐλατήρια εὐγενῆ φιλανθρωπίας, ἀνθρωπισμοῦ καὶ ἄλλων παρομοίων συναισθημάτων, δύνανται νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν σκληρὰν καὶ ἀπογοητευτικὴν πραγματικότητα μανθάνοντες πῶς δικαιολογοῦν οἱ κομμουνισταὶ τὴν μπολσεβικὴν θεσμοθεσίαν περὶ ἐκτρώσεων. Τὸ ἀναισχυντότατον δὴλ. ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ εἶνε ὅτι, διὰ νὰ καλύψουν τὴν διὰ τοῦ νόμου τούτου ἐνίσχυσιν τῆς κακοηθείας, τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς ἐξαχρειώσεως αἰτιολογοῦν αὐτοὺς λέγοντες, ὅτι ἡ ἀστική κοινωνία καὶ ἡ νομοθεσία αὐτῆς καταδικάζει τὰς ἐκτρώσεις, διότι μόνον διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἡ ἐργατικὴ τάξις θὰ γεννᾷ καὶ θὰ παρέχῃ ὑλικὸν ἐκμεταλλεῦσιμον ὑπὸ τῶν κεφαλαιοκρατῶν ἀστών, οἱ δὲ κομμουνισταὶ, διὰ νὰ τοὺς στερήσουν τὴν «εὐτυχίαν» ταύτην, νομιμοποιοῦν τὰς ἐκτρώσεις! Ὁμολογουμένως ἐπιχείρημα πρώτης τάξεως ἀπὸ πάσης ἐπόψεως, ἰδιαίτατα δὲ λογικῆς, ἠθικῆς καὶ ἀνθρωπιστικῆς.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διὰ τὴν δευτέραν ἑξαμηνίαν τοῦ ἔτους τούτου, τὴν ἀρχομένην ἀπὸ 1 Ἰουλίου θὰ παρεδρεύσωσιν ἐν τῷ Δ. Συμβουλίῳ τοῦ Γεν. Ἐκκλησ. Ταμείου οἱ Σεβ. Μητροπολίται Μασσηνίας Μιλέτιος, καὶ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας Γερμανός.

— Ἡ Α.Θ.Π. ὁ πρῶν Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κωνσταντῖνος ἀνεκοίνωσε διὰ γραμμάτων αὐτοῦ πρὸς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Χαλκίδος, ὅτι θὰ μεταβῆ ἵνα παραμείνῃ ἐν Χαλκίδι.

— Μέλος τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁρφανοτροφείου διορίσθη ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ὁ κ. Γ. Μαντζαβίνος, Διευθυντῆς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ.

— Διὰ Διατάγματος τῆ 11 Ἀπριλίου ἐν. ἔτ. ἐκδοθέντος, ἐγένετο δακτὴ ἡ ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ παρὰ τῆ Ἱερ. Μητροπόλεως Φωκίδος ἱεροκλήρυκος παραιτησις τοῦ Ἀρχιμ. Ἀθανασίου Ἀθανασοπούλου.

— Διὰ Διατάγματος τῆ 4 Μαρτίου ἐν. ἔτ. ἐκδοθέντος, τὸ χωρίον Δαμαλᾶ τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Παροναξίας, ἀποσπώμενον τῆς ἐνορίας τοῦ χωρίου Δαμαριῶνος, ἀποτελεῖ ἰδίαν ἐνορίαν, μὲ ἐνοριακὸν Ναὸν τὸν τῆς Ἁγίας Εἰρήνης. Δι' ἐτέρου δὲ τοιοῦτου, ὑπὸ τὴν ὡς ἄνω ἡμερομηνίαν, τὸ χωρίον Χατζῆ τοῦ τόως Δήμου Αἰγιάων, τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Καλαβρυτῶν, ἀποτελεῖ ἰδίαν ἐνορίαν.

— Διὰ Διατάγματος, τῆ 4 Μαρτίου ἐκδοθέντος, τὸ χωρίον Βιτσιόστα τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Τριφυλίας καὶ Σιαγῶν ἀποτελεῖ ἰδίαν ἐνορίαν μὲ ἐνοριακὸν Ναὸν τὸν τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου.

— Διὰ Διατάγματος τῆ 17 Μαρτίου ἐκδοθέντος, τ. χωρία Πα' αἰσπαναγιά καὶ Πλατανίτης, τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Ναυπικτίας, ἀποσπώμενα τοῦ ἐν Ναυπάκτῳ Ἱερ. Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ἀποτελοῦσιν ἰδίαν ἐνορίαν μὲ ἐνοριακὸν Ναὸν τὸν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, τὸν ἐν Παλαιοπαναγιά.

— Διὰ Διατάγματος ἐκδοθέντος τῆ 30 Ἀπριλίου ἐν. ἔτ. ἐχαρίσθη τὸ ὑπόλοιπον τῆς ποινῆς εἰς τὸν ἱερομόναχον τῆς Ἱερ. Μονῆς Ἀγ. 40 τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Σπάρτης, Παρθένιον Θεοδοσάκην, τῆς ἐπιβληθείσης αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ἐν Τριπόλει Δευτεροβαθμίου Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου.

— Διεβιβάσθη τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἐγγραφῶν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κοζάνης, πρὸς ἐκδοσιν τοῦ σχετικοῦ Διατάγματος περὶ συγχωνεύσεως τῆς Ἱερ. Μονῆς Ἰλαρίου, πρὸς τὴν τοῦ Στανού.

—Διωρίσθη Ἡγουμ(λι)ον τῆς Ἱερ. Μονῆς Ἀγοι-
λίου, τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κεφαλληνίας, ἀποτελού-
μενον ἐκ τῶν ἱερομονάχων Σωφρονίου Κόκαλη, ὡς
Ἡγουμένου, Ἰωαννικίου Ἀλιφόνσου καὶ Γερμανοῦ
Τζάκου, μοναχῶν ἀμφοτέρων, ὡς Συμβούλων.

—Διωρίσθη Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερ. Μο-
νῆς Καρακαλά τῆς ἱεραῆς μητροπόλεως Ἀργολίδος,
ἀποτελούμενον ἐκ τῶν ἱερομονάχων Δαμπακηνοῦ
Κυριακοπούλου, ὡς Ἡγουμένου, Γερμανοῦ Τριαν-
ταφύλλου καὶ Θεοφίλου Ἰωάννου, ὡς Συμβούλων,
ἀντὶ τοῦ τέως τοιοῦτου παραιτηθέντος.

—Διωρίσθη Σύμβουλος τῆς Ἱερ. Μονῆς Καρυᾶς
τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Μαντινείας ὁ μοναχὸς Ἰω-
αεὶμ Ζόγιας, ἀντὶ τοῦ ἀποβιώσαντος Νικάνδρου
Σαράντου.

—Διωρίσθη γραμματεὺς τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως
Κορινθίας ὁ Μάριος Θωμαΐδης, Γραφεὺς δὲ τῆς
αὐτῆς Μητροπόλεως ὁ ἱερεὺς Παῦλος Γιολβάνης.

—Διεβιβάσθη τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐκκλησια-
στικῶν Συνοδικῶν ἔγγραφο, ὅπως ἐνεργήσῃ τὰ δέ-
οντα πρὸς ταχίστην ψήφισιν Νόμου, περὶ προσωρι-
νῆς λειτουργίας τῶν Προπαρσασκευαστικῶν Σχολῶν
καὶ χειροτονίας τῶν ἀποφοίτων αὐτῶν εἰς ἱερεῖς
εἰς χροῖα, ἔλαττον τῶν 1000 κατοίκων ἔχοντα, λό-
γῳ τῆς ἐλλείψεως ποσοστούχων τοιούτων.

—Ἐχορηγήθη διμηνος ἀπουσίας ἄδεια δι' Ἀλε-
ξάνδρειαν καὶ Ἱεροσόλυμα τῷ ἱερομονάχῳ τῆς Ἱερ.
Μονῆς Βαρολάμ (Μετρώρων), Ἰακώβῳ Σταμάτη.

—Προκηρυχθεὶς ἐκλογῆς Ἡγουμένου τῆς ἐν
Σαλαμῖνι Ἱερ. Μονῆς τῆς Φανερωμένης, ἐξελέγη
τοιούτος ὁ Ἀρχιμ. Ἡσαΐας Δημητρίου, Σύμβουλος
δὲ τῆς αὐτῆς Μονῆς διωρίσθη ὁ Ἀρχιμ. Γρηγόριος
Βερναδάκης, ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος ἱερομονάχου
Νεοφύτου Σάλτα.

—Γενομένης ἐκλογῆς Ἡγουμένου, ἐν τῇ Ἱερῇ
Μονῇ Γηροκομείου, τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Πατρῶν,
ἐξελέγη τοιοῦτος ὁ ἱεροδ. Θεόφιλος Δρυμούσης, ἀντὶ
τοῦ παραιτηθέντος ἱερομονάχου Γαβριὴλ Φραγ-
κούλη.

—Ἡ ἐνταῦθα ἐκδιδομένη «Παμπροσφυγικὴ» ἔδη-
μοσίευσεν προκήρυξιν τοῦ «ἐν Ἀθήναις παγκληρι-
κοῦ προσφυγικοῦ Συνδέσμου» ἀπευθυνομένην «πρὸς
τὸν Ὁρθόδοξον ἑλληνικὸν προσφ. κόσμον». Διὰ
τῆς προκηρυξέως ὑπομνησκονται εἰς τοὺς προ-
σφυγικοὺς μας πληθυσμοὺς οἱ αἰωνόβιοι τῆς ἑλλη-
νικῆς πατρίδος πρὸς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν δεσμοὶ
καὶ αἱ ὑπὲρ τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας ἑλλη-
νικαὶ ἐκατόμβαι, ἐφιστᾶται δ' ἡ προσοχὴ αὐτῶν ἐπὶ
τῆς ὑπόουλου τῶν οὐνιτῶν προπαγάνδας, οἵτινες

«καταροίψαντες, ὡς ὑπέθεσαν, τὸ ἐν τῇ πατρίδα
νῆ (τῇ Μ. Ἀσίᾳ) αἰωνόβιον τῆς Ὁοθοδοξίας μας
οἰκοδόμημα καὶ θεωροῦντες ἡμᾶς (τοὺς πρόσφυγας)
ὡς θρησκευτικὰ καὶ εὐλόγητα ἔρμια, ὡς κηρὸν ἀπλα-
στον, θέλουσι νὰ ἐπιθέσωσιν εἰς ἡμᾶς τὴν σφρα-
γιδα τῆς εἰς τὸν Πάπαν τῆς Ρώμης ὑποταγῆς
καὶ ὑποδουλώσεως». Ἐν συνεχείᾳ δὲ πρὸς
τὴν προκήρυξιν ταύτην ἐν τῇ αὐτῇ ἐφημερίδι τῆς
28ης παρ. μηνὸς δημοσιεύεται ἔκκλησις τοῦ αὐτοῦ
ἱερατικοῦ συνδέσμου πρὸς τὸν ὑπ' αὐτοῦ ποιμαινό-
μενον λαόν. ἐν' ἣ διεξοδικώτερον καὶ μετὰ πολλῆς
τῆς σαφηνείας ἀναπτύσσονται τὰ κατὰ τὴν προέλευ-
σιν καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ οὐνιτικοῦ συγκροτήματος
καὶ συνιστᾶται εἰς τοὺς πρόσφυγας νὰ διακηρύξωσι
«μετὰ παρησίας» πρὸς τοὺς προπαγανδιστὰς «οἱ οἱ
ἐπὶ πάντες καὶ πλέον αἰῶνας ὑπὸ τὴν μάχιραν βαρ-
βάρου κατακτητοῦ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως
ἐγκαταρτήσαντες καὶ μὴ δευλιόσαντες μηδὲ πρὸ τῶν
κακώσεων καὶ βασάνων λιποψυχήσαντες, ἀλλὰ ὡς
κόρην ὀφθαλμοῦ τὴν πατροπαράδοτον πίστιν δια-
φυλάξαντες, δὲν προπαγανδίζονται, μηδὲ ἀποπλανῶν-
ται ἀπὸ τῶν γλυκυφθόγγων μὲν ἀλλὰ δηλητηριωδῶν
διδασμάτων τῶν ψευδαδέλφων Οὐνιτῶν» καὶ ἰδιαι-
τέρως τονίζεται ὅτι «ἱερόν καθήκον πάντων ἡμῶν
εἶναι νὰ προφυλάττωμεν καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν ἀπὸ
τοὺς ὄνυχας τῶν ἀρπάγων τούτων προπαγανδιστῶν,
οἵτινες διὰ τῆς μεθόδου τῆς δωρεᾶν ἐκπαιδεύσεως
προσπαθοῦσι νὰ πληθύνωσι τὸν ἀριθμὸν τῶν προ-
σηλύτων ἐπὶ ἀνεπανορθώτῳ ζημίᾳ τοῦ Ἐθνους καὶ
τῆς Ἐκκλησίας» καὶ διὰ τοῦτο ἐπείγει ἡ περὶ τῶν
ὄρφανῶν ἰδίᾳ πρόνοια «περὶ τῶν ὁποίων ὀφείλομεν
χάριν τῆς μνήμης τῶν ὑπὸ τῶν Τούρκων σφαγια-
σθέντων γονέων των, νὰ φροντίζωμεν περισσύτερον
τῶν τέκνων ἡμῶν».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ὁ Μακ. Πατριάρχης τῶν Σέρβων κ. Δημήτριος
ἀπέστειλε πρὸς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου
συγχαρητήριον γράμμα ἐπὶ τῷ ἑορτασμῷ τῆς 1600ῆς
ἐπετείου τῆς Ἀ'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Βουκουρεστίου πρὸς τὸν
ἡμερησίον τύπον, ἡ Ἱ. Σύνοδος ἀπεφάσισεν ὅπως τὴν
14ην 8]βρίου ἐ.ἔ. συγκαλέσῃ ἐν Ἱερῇ Μεγάλῃ
Σύνοδον ἀρχιερέων εἰς ἀνάμνησιν τῆς Ἀ'. ἐν Νι-
καίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Εἰς τὴν Σύνοδον καύ-
την θὰ κληθῶσιν ὅπως παραστῶσι καὶ οἱ Πατριάρ-
χαι Κων[σταντινουπόλεως, Ἱεροσολύμων, Ἀλεξανδρείας, Ἀι-
πιοχαιῆς καὶ Σερβίας, ὁ Ἐξαρχος τῆς Βουλγαρίας
καὶ ἀντιπρόσωποι τῶν λοιπῶν αὐτοκεφάλων ὀρθο-
δόξων Ἐκκλησιῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Κατὰ τὰς ἐκ Ρωσίας ἰδιαιτέρας ἡμῶν πληροφορίας, ὁ Πατριάρχης Τύχων ἐτελεύτησεν τῇ 11 1)2 μ. μ. τῆς παραμονῆς τοῦ Ἐυαγγελισμοῦ, πρὸ τῆς σωροῦ του δέ, ἀποτεθείσης ἐν τῷ ναῷ τῆς μονῆς Δουσκάγια, ἀπειρος λαὸς παρήλαυσε νυχθημερόν καὶ ἠσπάζετο τὴν δεξιάν τοῦ νεκροῦ. Ἡ κηδεία του ἐγένετο μεγαλοπρεπῆς καὶ ἐπιβλητικῆ. Ἑκατοντάδες χιλιάδων λαοῦ παρηκολούθησαν τὴν κηδείαν «τοῦ ΙΑ' Ρώσου Πατριάρχου, ἴσως δὲ καὶ τοῦ τελευταίου κατὰ τὴν φράσιν τοῦ ἡμετέρου ἀνταποκριτοῦ. Τὸ πολυπληθὲς φέρετρον ἐφέρετο ὑπὸ ἀρχιερέων, τῶν ἱερέων κρατούντων τοῦς πρὸς τμήν τοῦ νεκροῦ κατατεθέντας σταφάρους, ἐν οἷς διακρίνεται ὁ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κανταρβουρίας. Ἡ πομπὴ ἔλαβεν ὄψιν λιανείας περὶ τὴν μονήν, μεθ' ἣν ὁ νεκρὸς ἐτάφη ἐν αὐτῷ τῆς μονῆς τῷ ναῷ. Ὁ τάφος ἔκτοτε εἶνε διαρκῶς κεκαλυμμένος ὑπὸ ἀνθέων, ἐπ' αὐτοῦ δ' εἶναι τοποθετημένα ὁ, ὃν ἔφερον ἐπὶ τοῦ στήθους, σταυρὸς καὶ τὸ ἐπανωκαλύμναυχον αὐτοῦ ὑπὸ ὑάλινων κώδωνα. Κατὰ τὴν κηδείαν δὲν παρέστησαν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Πατριαρχείων Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας, οἵτινες οὐδὲ μετὰ ταῦτα προσῆλθον εἰς τὸν τάφον τοῦ μεταστάνοτος, οὐδὲ μνημόσυνα δ' ὑπὲρ αὐτοῦ ἐτέλεσαν ἐν τοῖς ναοῖς των, ἀλλ' οὐδὲ καὶ ἐγγράφως συγελυπήθησαν τὸν Τοποτηρητὴν. Μεταξὺ τῶν συλλυπητηρίων ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Πατρὸς ἀρχοῦ τηλεγραφημάτων ἰδιαιτέρας συγκινητικὸν χαρακτηρίζεται τὸ τοῦ Πατριάρχου Σερβίας.

Κατὰ τὰς αὐτὰς ἐκ Μόσχας ἡμετέρας εἰδήσεις ἡ ἀμέσως μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Πατριάρχου δημοσιευθεῖσα ὑπὸ τύπον διαθήκης προτελεύτιος δήλωσις αὐτοῦ, ἣς παρέσχόμεν ἐν συντομίᾳ τὸ κείμενον, θεωρεῖται ὑποβολιμαία, οὐδαὶς δὲ πιστεύει εἰς τὴν γνησιότητά της. Τὸ μόνον γνήσιον ἐγγραφοῦν, τὸ δικαίον ὄπως ὑπέγραψε πρὸ τοῦ θανάτου ὁ Πατριάρχης, εἶνε τὸ κατωτέρω δημοσιευόμενον.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Πατριάρχου οὐδὲν μεταβλήθη. Τὰ ἐκκλησιαστικὰ ὀχίσμα ἐξακολουθεῖ. Οἱ τῆς ἀναγκαιότητος ἐκκλησιαστικῆς κινήσεως, δηλ. οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν «Συνδικὴν Ἐκκλησίαν» συνεκάλεσαν συνέδριον, προσεκάλεσαν δ' εἰς αὐτὸ καὶ τοῦς ὀπαδοὺς τοῦ Πατριάρχου Τύχωνος, ἀλλ' οὗτοι ἠρησθήσαν τὰ μεταβῶσιν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι αἱ κατ' αὐτὸ συζητήσεις δὲν θὰ εἶνε ἐλεύθεραι, ὅσοι δὲ θὰ ἐκτείνοντο κατὰ τῶν «ἀναγκαιότητων» θὰ ἐφυλακίζοντο. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ θέσις τῆς «τυχωνικής» ἱεραρχίας παραμένει ἀκαθόριστος, δύναται δὲ νὰ λεχθῆ, ὅτι οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Τύχωνος ἀποτε-

λοῦσι σήμερον κοίμνιον ἄνευ ποιμένος.

—Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Πατριάρχου Τύχωνος ἀπελύθη πρὸς τὸν κληρὸν καὶ τὸν λαὸν Ἐγκύκλιος, δι' ἣς γνωστοποιεῖται τὸ διόλουθον πατριαρχικὸν ἐγγραφοῦν, συνταχθὲν ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου τῇ 25 Δεκεμβρίου 1924 (7 Ἰανουαρίου 1925) ὑπὸ τύπον διαθήκης, ἣς καὶ εἶχε τότε ἀναγνωσθῆ ἐνώπιον πλείστων ἀρχιερέων:

«Ἐν περιπτώσει θανάτου ἡμῶν τὰ πατριαρχικὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα μέχρι τῆς νομίμου ἐκλογῆς νέου Πατριάρχου προκείμενα ν' ἀνατεθῶσι προσωρινῶς τῷ Σεβ. Μητροπολίτῃ Κυρίλλῳ. Ἐν περιπτώσει ἀδυναμίας αὐτοῦ, ὅπως ἀναδεχθῆ αὐτὰ δι' οἰανδήποτε αἰτίαν, ταῦτα μεταβιβάζονται εἰς τὸν Σεβ. μητροπολίτην Ἀγαθάγγελον. Ἐὰν δὲ καὶ οὗτος ὁ μητροπολίτης ἀδυνατῆ ν' δεχθῆ αὐτά, τότε τὰ πατριαρχικὰ ἡμῶν δικαιώματα καὶ καθήκοντα μεταβιβάζονται τῷ Σεβ. μητροπολίτῃ Κρουτίτσκις Πέτρῳ. Ταύτην τὴν ἡμετέραν θέλησιν ἀνακινούμενοι πρὸς πάντας τοῦς πιστοῦς τῆς Ἐκκλησίας Ρωσίας, καθήκον ἡμῶν λεγίζομεθα, ὅπως ἐξηγήσωμεν, ὅτι ἡ τοιαύτη ἡμῶν ἀξίωσις καταργεῖ τὴν ἡμετέραν ἐντολήν, τὴν δοθείσαν κατὰ Νοέμβριον μῆνα τοῦ 1923. Τύχων, Πατριάρχης Μόσχας καὶ πάσης Ρωσίας».

Τῇ ἐγκυκλίῳ ταύτῃ ἐπισυνάπτεται ἐγγραφοῦν ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ «μητροπολίτου Πέτρου, Πατριαρχικοῦ Τοποτηρητοῦ», ὅστις, γνωστοποιῶν τὴν ἄνω διαθήκην τοῦ ἀσιμνήστου Πατριάρχου καὶ τὴν ἀδυναμίαν τῶν μητροπολιτῶν Κυρίλλου καὶ Ἀγαθάγγελου ὅπως ἀναδεχθῶσι τὴν Τοποτηρητείαν, ἀνακοινοῖ ὅτι ταύτην ἀνέλαβεν αὐτὸς οὗτος, συνφθὰ τῇ διαθήκῃ τοῦ Πατριάρχου καὶ συγκατανεύσει πάντων τῶν ἱεραρχῶν τῆς πατριαρχικῆς Ἐκκλησίας, οἵτινες καὶ συνυπογράφουσιν ἐπίσημον δήλωσιν, δι' ἣς πιστοποιεῖσι τὸ γνήσιον τοῦ πατριαρχικοῦ ἐγγράφου καὶ διαδηλοῦσιν, ὅτι, τῶν δύο προμνημονευθέντων μητροπολιτῶν ἀδυνατούντων ν' ἀναδεχθῶσι τὰ καθήκοντα τοποτηρητοῦ, ὁμολογοῦσιν ὅτι ὁ μητροπολίτης Πέτρος οὐδένα λόγον δύναται τὰ προβάλῃ ὅπως ἀπὸ αἰνῆ τῆς συμμορφώσεως πρὸς τὴν θέλησιν τοῦ ἀσιμνήστου Πατριάρχου.

—Κατὰ πληροφορίας Ρώσου ἀντιπροσώπου μετασχόντος τοῦ ἐν Μάντισσερ συνέδριου τῆς Παγκοσμ. Φοιτ. Χρ. Ὁμοσπονδίας, ἡ σοβιετικὴ ἐπανάστασις προὐκάλεσε παρὰ τῇ ἔθνηκῃ νεολαίᾳ ζωηρὰν συστάσθην τῶν ἐναντι τοῦ Χριστιανισμοῦ ὑπαρξουσῶν της ἀφυπνίσασα πλήρως τὸν θρησκευτικὸν ζῆλόν της εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ χριστιανικοῦ ἰδεώδους. Σπουδαιοτάτην συμβολὴν παρέχουσι, κατὰ τὰς πλη-

ροφορίας ταύτας, εἰς τὸ ἔργον τῆς συστηματικοῦ-σεως τῆς θρησκευτικῆς ταύτης δράσεως αἱ ἕκαστα-χοῦ «Χριστιανικαὶ ἀδελφότητες τῶν νέων» αἵτινες ἔχουσι πρωτοστατήσαι εἰς τὴν ἴδρυσιν ζωτικωτάτων φοιτητικῶν ὀργανώσεων μεταξὺ τῶν ἐν ταῖς διαφόροις εὐρωπαϊκαῖς χώραις προσφύγων ῥώσων σπουδαστῶν, οἵτινες ἀνέρχονται εἰς 10,000.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ἡ μεταξὺ τῶν δύο ἐν Ἀμερικῇ μερίδων κομματικῆ διαμάχῃ, ὑποδαυλιζομένη ὑπὸ τῆς ἐπιμονῆς τοῦ τέως μητροπολίτου Βασιλείου, ἐξακολουθεῖ ἐκδηλουμένη ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν καὶ ἐν αὐτοῖς ἔτι τοῖς τόποις τῆς θείας λατρείας. Οὕτως ἀγγέλλονται ἐκ Λόουελ ἄγρια αὐτόχρημα σκηναὶ διαδραματιοθεῖσαι ἐν τῷ ἐκεῖ ναῷ τῆς Ἀγ. Τριάδος. Κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν τῆς θείας λειτουργίας ἀπαιρηθῆσαν τινες νὰ ἐκδιώξωσι βιαίως τοῦ ναοῦ τοὺς ἀντιθέτων φρονημάτων συμβούλους, ἐπηκολούθησαν δ' ἐκ τούτου παντὸς εἴδους βανασότητες καὶ βιαιοπραγαὶ ὑπὸ τὴν γενικὴν ἀγανάκτησιν τοῦ σαφρονουῦντος ἑλληνικοῦ τῆς πόλεως πληθυσμοῦ.

ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Τὴν προσεχῆ Δευτέραν, 29 Ἰουνίου, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, θὰ ἑορτασθῇ ἐν Λονδίῳ, ἐν τῷ ναῷ τῆς Μονῆς Οὐενστμίνστερ, ἡ χιλιοστὴ ἐξακοσιοστὴ ἐπέτειος τῆς Ἀ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς ἑπετείου ταύτης ὑπὸ τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας προσεκλήθησαν ἵνα παραστῶσιν αὐτοπροσώπως οἱ Πρόεδροι τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀνατολῆς. Σχετικὴν τηλεγραφικὴν πρόσκλησιν ἐκ Λονδίνου ἔλαβεν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν τῇ 12 λήγοντος. Ἀποδεξάμενοι τὴν πρόσκλησιν οἱ Μακ. Πατριάρχαι Ἀλεξανδρείας Φώτιος καὶ Ἱεροσολύμων Δαμιανὸς θὰ παραστῶσιν αὐτοπροσώπως εἰς τὴν ἑορτήν. Τὸν Μακ. Ἀλεξανδρείας Πατριάρχην ἐγνώσθη ὅτι συνοδεύει ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Νουβίας, κατὰ πᾶσαν δὲ πιθανότητα τῆς τοῦ Μακ. Ἱεροσολύμων συνοδείας μέλος ἀποτελεῖ ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἰορδάνου, σπουδάσας ἐν Ὁξφόρδῃ.

ΠΑΛΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΙΣΜΟΣ

Δέκατον διεθνὲς παλαιοκαθολικὸν συνέδριον ἐν Βέρνη (2—4 Σεπτεμβρίου 1925). Κατὰ τὸ διεθνὲς παλαιοκαθολικὸν συνέδριον τῆς Κολωνίας τοῦ 1913 εἶχεν ἀποφασισθῆ νὰ συνέρχεται καθ' ἕκαστον δευτέρον ἔτος συνέδριον παλαιοκαθολικῶν. Αἱ ἀπὸ τοῦ 1913 ὁμῶς ἐπελθούσαι μεταξὺ τῶν λαῶν μεγάλαις ἀντιθέσεις συνήνωσαν τοὺς λαοὺς στενωτέρρον διὰ κοινῶν παθημάτων καὶ διὰ κοινῶν ἔργων εὐποι-

ίας καὶ προσήγγισαν ἐπὶ μᾶλλον τὴν Ἀνατολὴν πρὸς τὴν Δύσιν. Οὕτω προσβλήθησαν νέοι σκοποὶ καὶ ἔργασίαι διὰ τὰς ἐκκλησίας, αἵτινες συνεννοοῦμεναι πρὸς ἀλλήλας ἔπρεπε νὰ ἐργασθῶσι πρὸς ἄρσιν τῶν ἀντιθέσεων τούτων καὶ τῆς κινήσεως ταύτης δὲν ἔπρεπε νὰ ὑπολειφθῇ ὁ παλαιοκαθολικισμός. Τὸ ἔργον αὐτοῦ νῦν εἶνε νὰ ἀνανεώσῃ τὰς διακοπείσας ἀρχαιοτέρας ἐνώσεις, νὰ ἐξετάσῃ τὰς νέας μεθόδους τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐνότητος καὶ νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐκκλησιῶν διὰ τῆς διαδόσεως τῶν ἰδεῶν του. Πρὸς τοῦτο καλεῖ τοὺς ἀντιπροσώπους οὐ μόνον τῆς παλαιοκαθολικῆς, ἀλλὰ καὶ τῶν φιλικῶς πρὸς αὐτὸν διακειμένων ἐκκλησιῶν εἰς διεθνὲς συνέδριον ἐν Βέρνη, ὅπως δι' ἀδελφικῆς ἐξετάσεως καὶ εἰρηρικῆς συζητήσεως καθορισθῶσι τὰ ἀνωτέρω ζητήματα. Τὸ πρόγραμμα τοῦ συνεδρίου, ὅπερ θὰ διαρκῆσῃ ἀπὸ τῆς 2—4 Σεπτεμβρίου, ἔχει καθορισθῆ ἤδη, προσεχῶς δὲ θὰ κοινοποιηθῶσι τὰ θέματα τῆς συζητήσεως καὶ τὰ ὀνόματα τῶν μελλόντων νὰ λάβωσι μέρος εἰς αὐτάς.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ

— Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἀπέστειλε πρὸς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον δισχιλίας δραχμὰς ὑπὲρ τοῦ «Ἀσύλου τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου».

— Πρὸς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον ἀπεστάλησαν δραχμαὶ δώδεκα χιλιάδες, ἐτησίᾳ εἰσφορὰ τῆς ἐν Lynn, Mass. Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος Ἑλληνίδων Κυριῶν, διὰ τὰ συντηρούμενα ὑπ' αὐτῆς τέσσαρα ὄρφανὰ ἐν τῷ Ἐκκλησιαστικῷ Ὁρφανοτροφεῖῳ Βουλιαγμένης.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἀρχιμ. Βασιλείου Κ. Στεφανίδου, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, Αἱ πρόοδοι τῶν ἱστορικῶν ἐπιστημῶν καὶ ἡ πρὸς αὐτάς σχέσις τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας. Λόγος ἐναρκτήριος εἰς τὸ μάθημα τῆς Γενικῆς Ἐκκλησιᾶς Ἱστορίας. Ἀθῆναι 1925.

«*Ἐδαγγελικὴ Φωνή*», κηρύγματα, ἐκδιδόμενα ὑπὸ Φιλήμονος Βλαχοπούλου, Δ. Θ. ἐφημερίου Ἁγίας Αἰκατερίνης». Ἐξακολουθοῦσιν ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐκδιδόμενα ἀνελλιπῶς καὶ εἰς μηνιαῖα τεύχη τακτικὰ κηρύγματα, ἀποτελούμενα ἐκ λόγων καὶ ὁμιλιῶν ἢ καὶ ἐκ διαλέξεων, ἀξίων πολλοῦ λόγου. Συνδρομὴ ἐτησίᾳ Ἑλλάδος δραχ. 12. Ἐξωτερικοῦ φρ. 12.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ ἡγλίον τῆς ἐν Μαντινείᾳ Ἱερᾶς Μονῆς Κανδήλας διακηρύττει ὅτι δοθείσης προσθήκης ἐπὶ τοῦ 7ου τμήματος ἀγροῦ τῆς Μονῆς ἐν θέσει Ἀγ. Νικόλαος κ. λ. π. Ἐπαναλαμβάνεται ἡ δημοπρασία τὴν 28ην Ἰουνίου 1925 ἐν Κανδήλᾳ, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 178. διακηρύξει τῆς ἀρχικῆς δημοπρασίας. Καὶ

10 ἀκριβῶς στρέμματα ἐν θέσει Φυρμισμέ, ἢ ὑπὸ τοὺς ὄρους τῆς ἀνωτέρω διακηρύξεως εὐρισκομένης ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς καὶ τοῦ Προέδρου τῆς κοινότητος. Ἱερᾶ Μονῆ Κανδήλας 10 Ἰουνίου 1925
Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Τὸ ἡγλιον τῆς ἐν Μαντινείᾳ Ἱερᾶς Μονῆς Κανδήλας οἰακηρῦται ὅτι ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν πρὸς ἐκποίησιν το ἐν θέσει ἢ Γέννησις τοῦ Χριστοῦ ἀλώνιον τῆς Μονῆς μετὰ τῆς περιοχῆς του δυο περιπου τριμμάτων τῆν 28 Ἰουνίου 1925 ὑπο τοὺς ὄρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 203, διακηρύξεως εὐρισκομένης ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς καὶ τοῦ Προέδρου τῆς κοινότητος. Ἱερᾶ Μονῆ Κανδήλας τῆ 10 Ἰουνίου 1925. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βιτουμά δηλοποιεῖ ὅτι Συνεσιᾶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 3166, 3167, καὶ 2876 ἑ. ἑ. ἐγκριτικῶν διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ἐνεργηθῆσονται ἐν Καλαμπακᾷ καὶ Τρικκάλαις τῆν 28ην Ἰουνίου, 5ην καὶ 12ην Ἰουλίου 1925 αἱ ἐξῆς σημοκρασίαι τῆς εἰρημνῆς Μονῆς. 1) Περὶ πενταετοῦς ἐνοικιάσεως τοῦ ἀγροκτήματος Σελισμα κειμένου ἐν Δεσκάτῃ. 2) Περὶ ἑξαετοῦς ἐνοικιάσεως τῶν ἐν Καλαμπακᾷ μπελώνων τῆς Μονῆς. 3) Περὶ ἐκποιήσεως τριῶν ἀγρολαδων γεγηρακῶν 15 καὶ πλέον ἐτῶν, ἐνός δαμάλεως ἐτῶν δυο καὶ ἐνός μόσχου ἐφεταινοῦ. 4) Περὶ πενταετοῦς ἐνοικιάσεως τῶν ἐν Πόρτῃ Παζαρ ἀγρων τῆς Μονῆς ἐκτάσεως 55 στρεμμάτων. Ἀπασαὶ ὑπὸ τοὺς ὄρους καὶ ὑποχρεώσεις τῶν ταύταριθμῶν διακηρύξεων, ὧν γνῶσιν δύνανται νὰ λάβωσιν οἱ βουλομενοι προ πάσης πλειοδοσίας. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Βιτουμά τῆ 31 Ἰουνίου 1925. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ ἐν Ἀμφίση Νεοῦ ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου διακηρῦται ὅτι ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν 1) ἢ κατασκευὴ τοῦ τρούλλου τοῦ Ναοῦ 2ου) ἢ ἐπισκευὴ τῆς στέγης καὶ ἢ ἀντικατάστασις τῶν κεραμῶν διὰ τοιούτων πεπισμένων κοίλων ἐργοστασίων Πατριαῶς ἢ Θεσσαλονίκης 3ου) ἢ ἐπισκευὴ καὶ μεταρρυθμίσις τῶν ὑπαρχόντων κωδωνοστασιῶν ἢ ἢ κατασκευὴ νέων τοιούτων βάσει σχεδιαγράμματος Μηχανικοῦ 4ου) ἐπισκευὴ ῥηγμάτων στέγης τοιχῶν, καὶ κυλινδρικῶν θόλων τοξῶν παθόντων ἐκ σεισμοῦ καὶ 5ου) ἐπισκευὴ καὶ ἐλαιοχρωματισμὸς ἐξωτερικῶν μαρμαροκονισμάτων κερωνίδων κλπ. συμφῶνως μὲ τὰ ἐκπονηθέντα σχεδιαγράμματα ὑπὸ τοῦ Μηχανικοῦ Ν. Κλάφῃ τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων θεωρηθέντα καὶ ἐγκριθέντα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν. Το ἔργον προϋπελογίσθη εἰς δραχμας 260.000 ἢ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Ἀμφίση τῆν 28ην Ἰουνίου 1925 ἡμέραν Κυριακὴν ὥραν 10—12 δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἐνώπιον τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, ἀντιπροσώπου τοῦ Μητροπολίτου Φωκίδος, Μηχανικοῦ Παρνασσίδος, καὶ τοῦ συμβολαιογράφου Ἀμφίσης Ἰω. Τσαμτζῆ. Ὡς ἐγγύησις τῆς προκειμένης δημοπρασίας ὀρίσθη

τὸ πᾶσὸν τῶν δραχ. 13.000. Οἱ βουλόμενοι νὰ μοιδοτήσωσιν δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν τῶν ὄρων καὶ ὑποχρεώσεων ἐν γένει σχεδιαγραμμάτων κλπ. προσερχόμενοι καθ' ἐκάστην εἰς τὸν διεθύνοντα τὰς ἐργασίας τοῦ Ναοῦ ἢ τὸν νόμιμον αὐτοῦ ἀναπληρωτῆν. Ὁ ἐργολάβος ὀφείλει νὰ συμμορφωθῆ μὲ τοὺς ὄρους τῆς συγγραφῆς τῶν ὑποχρεώσεων καὶ τῆς ταύταριθμοῦ διακηρύξεώς μας. Ἐν Ἀμφίση 11 Ἰουνίου 1925. Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ὀλυμπιώσεως Προκηρῦται ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πρὸς ἐκποίησιν 165 ὀκάδες ἔρια αἰγῶν καὶ 155 ὀκάδες ἔρια προβάτων ἐκ τοῦ ποιμνίου τῆς ὡς ἀνω Μονῆς συμφῶνως πρὸς τοὺς ὄρους τῆς ταύταριθμοῦ διακηρύξεως αὐτοῦ. Ἡ δημοπρασία γενήσεται τῆν 29ην Ἰουνίου ἑ. ἑ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐν Ἐλασσῶνι καὶ τῷ συνήθει τοπῷ δημοπρασίαν, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἐλασσῶνος καὶ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Ὀλυμπιώσεως τῆ 16η Ἰουνίου 1925
Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κλειστῶν διακηρῦται ὅτι, ἐκτιθῆσιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως, ἑνα ἀγρὸν τῆς Μονῆς εἰς θέσιν Γκουμουλῆς τῆς περιφερείας Μενιδίου. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται τῆν 12ην Ἰουλίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐν Μενιδίῳ. Οἱ βουλομενοι δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις Γραφείῳ τῆς Μονῆς (ὁδὸς Βυρσουλῆ). Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Κλειστῶν τῆ 15η Ἰουνίου 1925. ὁ Ἡγούμενος Κ. Μαζάρου.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐλώνης Προκηρῦται ὅτι ἐκτίθεται εἰς ἐπαναληπτικὴν δημοπρασίαν ἑξαετοῦς ἐνοικιάσεως ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1925 ἕως τέλους Σεπτεμβρίου 1931 ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Κοινότητος Ζαχαρῶνος τοῦ τόπου Δήμου Θεραπιῶν καὶ ἐν ταῖς θέσεσι Λογγος καὶ Εηροπήγαδον κειμενα κτήματα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐλώνης κατὰ τὰ γνωστὰ αὐτῶν ὄρια καὶ κατὰ τοὺς ὄρους συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, ἧς δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ λάβωσιν γνῶσιν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Ἐρακίῳ ὑπὸ τοῦ Συμβολαιογράφου Ἐρρονθῶν τῆ 5η Ἰουλίου 1925 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥρα 10—12 π. μ. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἐλώνης τῆ Ἰουνίου 1925. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

“ΘΕΟΛΟΓΙΑ,,

ἐπιστημονικὸν θεολογικὸν συγγραμμά
ἐκδιδόμενον κατὰ ἰερηνίαν
πρηνοῖα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν.
Ἔτος Τρίτον
Τίμημα ἐτησίως ἐγγραφῆς:
Ἐσωτ. δραχ. 50. Ἐξωτ. φρ. 50. Ἀμερ. δολλ. 3,
Διεύθυνσις «Θεολογίας» Ὀδ. Σταδίου 38.
Ἀθῆναι

Τύποις «Φοίνικος» Σταδίου 38.—Ἀθῆναι